

[Henning Andersen]

som vi har i disse år. Det er der slet ikke økonomisk mulighed for. Alligevel mener vi godt, at der kan ses på de enkelte udgifter og rimeligheden dels af deres omfang, dels af den vækst, som de udviser. Vi mener fortsat, at der var gode grunde til at foreslå besparelser for overførselsindkomsterne, og vi mener ikke, at det ville være asocialt, som det er sagt af andre, at spare her.

Vi fik ikke sådanne besparelser, vi har fået andre i stedet, der er gode, og som også har en udgiftsdæmpende effekt. Men vi vil dog fortsat arbejde med ideer til, hvordan vi undgår, at alle betaler til alle via høje skatter, og vi mener fortsat, at der skal findes nye måder at finansiere en del af de statslige udgifter på, sådan som vi har givet udtryk for det bl.a. i forbindelse med forhandlingerne om en finansieringsreform for dagpengene.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed påpege bl.a. over for kommunalbestyrelser og amtsråd – ligesom hr. Stavad gjorde det det lidt siden – at den finanslov, som Folketinget vedtager i år, i langt højere grad end tidligere lægger op til et aktivt samspil med amter og kommuner. Vi har nu givet mulighederne for, at amter og kommuner faktisk kan investere og sætte aktivitet i gang. Der kan optages lån til brug for tiltrængte kloakreoveringer, der kan foretages bygningsvedligeholdelse eller sættes ekstra byggeri af ældreboliger i gang. Min opfordring er derfor: Gør det nu, så godt og så hurtigt som I kan! Det gælder det fælles overordnede mål, som alle har for øje: at skabe beskæftigelse og mindske ledigheden og de ulykker og sorger, den bringer alt for mange mennesker.

Vi har derudover med finanslovsforliget givet bedre muligheder for, at private investorer og husholdninger kan yde deres bidrag til, at aktivitet og vækst kommer til at præge Danmark i endnu højere grad i 1993 og fremover, end tilfældet var i 1992.

Som vi har udtrykt det under behandlingen af de enkelte lovforslag i de forløbne uger, venter Det Konservative Folkeparti sig meget af de nye regler, som specielt er rettet mod byggebranchen. Vi mener, at de forbedrede regler om tilskud til reparations- og vedligeholdelsesarbejde, om tilskud, som reducerer huslejestigninger, og om lempet realrentebeskatning af investeringer i byfornyelsesprojekter vil have en tiltrængt effekt. Det er initiativer, der, lagt

sammen med den nylige liberalisering af real-kreditten, vil skabe aktivitet og give bl.a. byggebranchen, som jo oprigtig talt trænger til det, en opmuntrende vitaminindsprøjtning.

Jeg mener også, at vi med disse ordninger, som altså bl.a. billiggør håndværkerydelser, sender et vigtigt signal om, at omfanget af sort arbejde kan og skal nedbringes, og også et signal til bygge- og anlægsbranchen om at holde den selvjustits og vise den solidaritet internt, som gør, at branchen ikke ødelægges af sort arbejde.

Erhvervsfremmeindsatsen er et andet vigtigt led i finanslovsforliget; garantiordningen til igangsættere er blandt de vigtigste – igen en nyordning, som sikrer, at investeringer bliver foretaget og ny aktivitet kan skabes. Jeg håber, at det vil få rigtig mange igangsættere til at tage det store spring og virkeliggøre deres drøm om at starte egen virksomhed.

Med de nye regler om udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond understreger vi det råderum, der er i dansk økonomi til et stigende privatforbrug. Jeg tror, at nogle vil benytte lejligheden til at hæve det mulige beløb og omsætte det i et længe ønsket forbrugsgode, andre vil muligvis nedbringe gæld. For dem, der ønsker det, vil der være reelle muligheder for at sætte f.eks. et reparations- eller vedligeholdelsesarbejde i gang, og derved vil de frigivne midler kunne omsættes i øget beskæftigelse.

Når vi er ved fonde, så lad mig da også nævne, at det er særdeles positivt, at vi er blevet enige om at frigive et pænt beløb af midlerne fra Feriefonden, således at de nu også kan anvendes til uddannelsesformål.

På arbejdsmarkedsområdet indebærer finanslovsforliget derudover bl.a., at man fremover vil kunne få adgang til et 2. arbejdstilbud uden først at have gennemført et foregående uddannelsesstilbud. Der stilles således ikke længere betingelser for, at man kan modtage et 2. arbejdstilbud, ud over de almindelige krav om, at man skal have været ledig i en vis periode. Samtidig mener vi, at det er positivt, at muligheden for at tage en selvvalgt uddannelse bevares. Vi er glade for, at dette element af fri-villighed nu fastslås i lovgivningen.

Ændringerne indebærer desuden en besparelse, som vil blive anvendt til en behovsorienteret aktivering af ledige bl.a. med sigte på at gennemføre forsøg frem til udgangen af 1993,